

Lesninger 4. søndag i påsketiden - Kallssøndag, Den gode hyrdes søndag, 7. mai 2017, År A.

1. lesning Apg 2,14a.36–41

Gud har gjort ham til «Herren» – til sin Salvede

På pinsedagen stod Peter frem sammen med de elleve, og erklærte med kraft:

«Hele Israel skal vite for visst: at denne Jesus, som dere korsfestet, ham har Gud gjort til ‘Herre’ – til sin Salvede.»

Som de stod og hørte på alt dette, rammet det dem i hjertet, og de spurte Peter og de andre apostlene: «Men hva skal vi gjøre, brødre?» Peter svarte: «Vend om og la dere døpe, hver og én i Jesu Kristi navn, så dere kan få tilgivelse for deres synder. Da skal dere også få Den Hellige Ånds gave! For løftet gjelder dere og deres barn – og også ‘alle i det fjerne’, i så stort tall som Herren vår Gud vil kalle dem.»

Også mange andre ting la han dem inntrengende på hjerte, mens han innstendig bad dem: «La dere frelse fra dette villfarne folk!» Og de tok imot hans budskap og lot seg døpe; det var omkring tre tusen sjeler som den dagen sluttet seg til.

Responsoriesalme Sal 23 (22),1–3a. 3b–4. 5. 6

Omkved: Herren skal være deres hyrde
og føre dem til livets kilde.

Herren er min hyrde, i hans hånd er overflod.
Han lar meg ligge på grønne enger.
Han fører meg til vann der jeg får hvile
og gir meg nye krefter.

Han leder meg på rette stier,
så jeg kan ære hans navn.
Selv om jeg går i dødsskyggens dal,
det onde skremmer meg ikke.
For, Herre, du er med meg,
din kjepp og din stav de trøster meg.

Du dekker mitt bord for fiendens øyne
og salver mitt hode med olje,
mitt beger er fylt til randen.

Bare miskunn og det som godt er
skal følge meg alle dager,
og jeg skal bo i Herrens hus
gjennom lange tider.

2. lesning 1 Pet 2,20b–25

Nå er dere vendt tilbake til ham som er hyrde for deres sjeler

Mine kjære:

Dersom dere har handlet vel og så får vondt å lide, men allikevel bærer det tålmodig, da er det en vakker ting i Guds øyne. Og det er dette dere er kalt til. For Kristus led for dere, og etterlot dere dermed et eksempel, så dere kunne følge i hans fotspor.

Han «gjorde ingen synd, og svik fantes ikke i hans munn», han ble hånet uten å svare igjen, han led uten å true, men betrodde sin sak til Ham som dømmer rettferdig; på sin egen kropp bar han våre synder opp på marterpælen, for at vi skulle dø fra våre synder og leve et liv i rettferd. «Ved hans sår er dere blitt leget.»

Det er jo sant, dere var «som villfarne får»; men nå er dere vendt tilbake til ham som er hyrde og vokter for deres sjeler.

Halleluja Joh 10,14

Halleluja.

Jeg er den gode hyrde, sier Herren.

Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg.

Halleluja.

Evangelium Joh 10,1–10

Det er jeg som er porten for fårene

På den tid sa Jesus:

«Sann mitt ord! Den som ikke kommer inn gjennom porten i fårekveen, men stiger over muren et annet sted, han er en tyv og en røver. Men gjennom porten kommer fårehyrden selv. For ham lukker dørvokteren opp, og fårene hører hans stemme; så kaller han hvert av sine ved navn og leder dem ut. Når han har alle sine utenfor, går han i spissen for dem, og fårene følger ham fordi de kjenner ham på stemmen. Men en fremmed vil de flykte for istedenfor å følge, siden de ikke kjenner hans stemme.»

Slik talte Jesus til dem i bilder; men de forstod ikke hva det var han ville si dem.

Da tok Jesus på ny til orde: «Sann mitt ord! Det er jeg som er porten for fårene. Alle som er kommet før meg, er tyver og røvere, og fårene hørte heller ikke på dem. Det er jeg som er porten; den som går inn gjennom meg, er i sikkerhet; og han skal kunne gå inn og ut og beite fritt. Tyven kommer ikke for annet enn å stjele og myrde og ødelegge; jeg er kommet for at de skal ha liv, og det i overflod.»